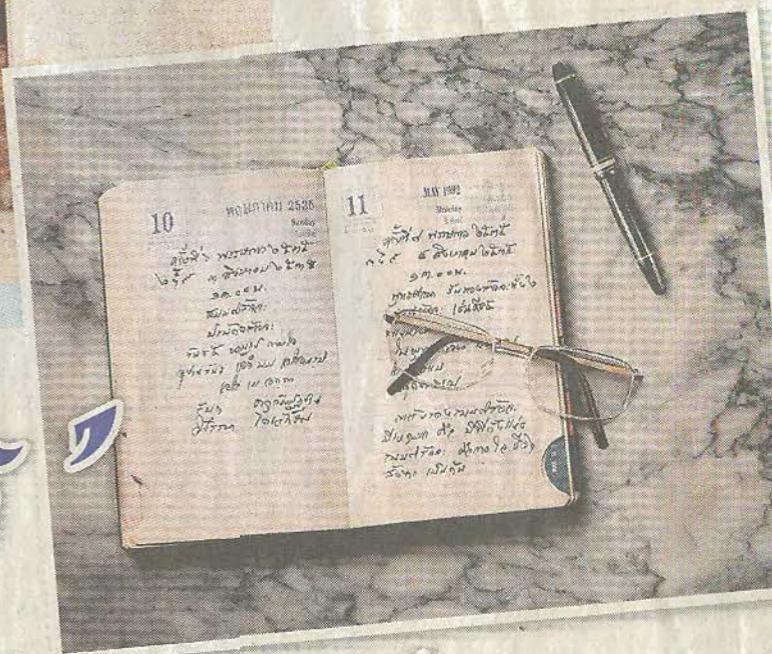

สมเด็จพระญาณสัจววต สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริญญา

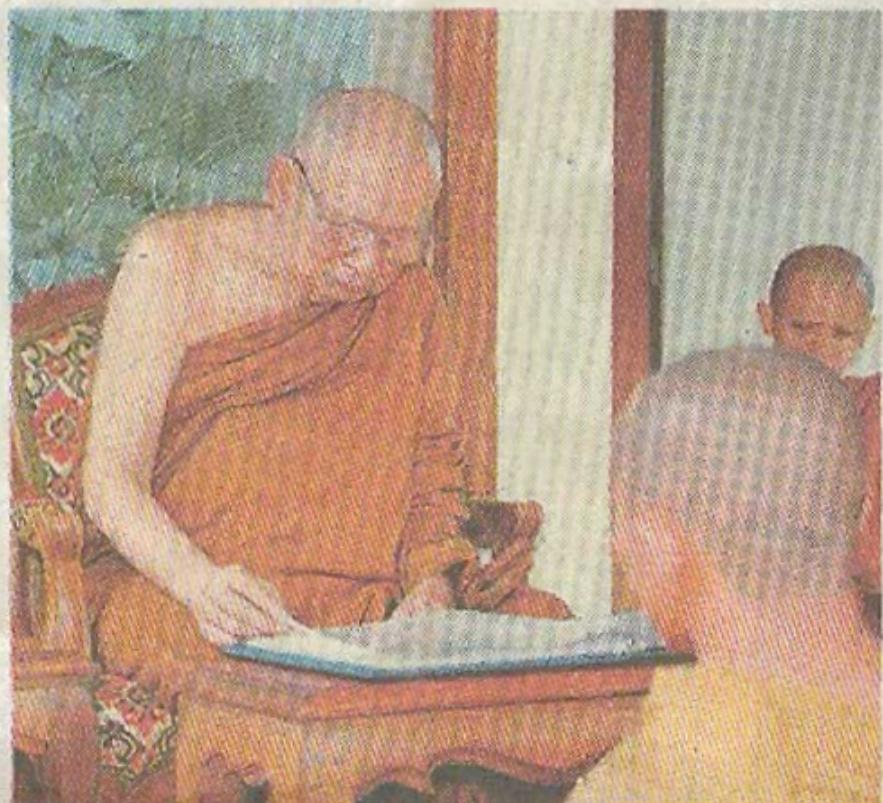

‘ญาณสัจวาร’ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ (5)

“คนที่อ่อนแอดย์อมแพ้อุปสรรคง่ายๆ ส่วนคนที่เข้มแข็ง ย่อมไม่ยอมแพ้ เมื่อพบอุปสรรคก็แก้ไขไปรักษาการงานหรือสิ่งที่มุ่งจะทำไว้ด้วยจิตใจที่มุ่งมั่น ถืออุปสรรคเหมือนอย่างสัญญาณไฟแดงที่จะต้องพบเป็นระยะ ถ้ากลัวจะต้องพบกับสัญญาณไฟแดงตามถนนชีวะต้องหยุดรถ ก็จะไปข้างหน้าไม่ได้ แม้การดำเนินชีวิตก็ฉันนั้น ถ้ากลัวจะต้องพบกับอุปสรรค ก็ทำอะไรไม่ได้”

พระอวตารธรรมสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สมเด็จพระมหาสังฆปริญญา น้อมให้เราคร่ำครวญ และนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี เช่นผู้ไกด์ ชิดเจ้าพระคุณสมเด็จฯ ในวันวารต่างมีเรื่องเล่าขนาดวัตรปฏิบัติอันงดงามและเป็นแบบอย่างของเจ้าพระคุณ สมเด็จฯ ที่ให้กำลังใจแก่เราท่านหั้งหาดใหญ่ในวันที่อาจจะอ่อนล้า หรือห้อแท็กับอาชีพการทำงาน สังคม การเมือง ในทุกวันนี้ได้บ้าง

ดังที่ รศ.สุเชawan พลอยชุม อาจารย์พิเศษประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศิษย์ กันกุฎีวัดบวรฯ เล่าว่า ตั้งแต่อายุ 13 ปี ก็มีผู้แนะนำมาฝึกให้เป็นลูกศิษย์เจ้าพระคุณสมเด็จฯ ตั้งแต่ปี 2501 เพื่อที่จะบัวช ตอนนั้นสมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงวชิรญาณวงศ์ (สมเด็จพระสังฆราชองค์ก่อน) ประชาร ระยะสุดท้าย ไม่สามารถเป็นพระอุปัชฌาย์ให้ใครได้ ท่าน

อันที่จริงคนนี้กว่า
 ไม่มีงานทำ เพราะไม่
 ลงมือทำงาน แต่ถ้าเรา
 ลงมือทำงานแล้ว
 งานจะมีมากเกินกว่า
 ที่เราจะทำ

”

จึงมองหมายให้ท่านพระพรหมมุนี (ผิน สุวож) ซึ่งเป็น
 รองเจ้าอาวาสวัดบวรนิเวศวิหารสมัยนั้น เป็นพระอุปัชฌาย์
 บรรพชาเป็นสามเณรให้

“ตอนนั้นผมอยู่ในความปักครองของท่านเจ้าพระคุณ
 สมเด็จฯ เมื่อบรรพชามาแล้วก็มาอยู่ในความดูแลของท่าน
 ก็เป็นลูกศิษย์ท่านตั้งแต่ปี 2501 เป็นแणรอยู่ 13 ปี จน
 อายุครบบวช เจ้าพระคุณสมเด็จฯ ก็เป็นพระอุปัชฌาย์
 บวชให้ เพราะตอนที่ผมอายุครบบวช ท่านเจ้าคุณพระมหา
 มุนีก็สิ้นไปก่อนแล้ว (ในปี 2504) ตอนนั้นเจ้าพระคุณ
 สมเด็จฯ มีสมณศักดิ์ทรงเป็นพระราชาคณะชั้นธรรมที่
 พระธรรมรากรณ์ มาแทนท่านพระมหาฯ ก็อยู่กับท่าน
 จนถึงปี 2512 เลยเป็นศิษย์รับใช้ไกลัชิดท่านมาตลอด
 จริงๆ ท่านอยู่ในฐานะเสมือนเป็นพ่อของเรา เพราะเรา
 อยู่กับท่านตั้งแต่เด็ก ท่านก็เลี้ยงดูเรามาตลอด รับใช้
 ท่านเหมือนเป็นลูกศิษย์คนหนึ่ง แต่ในฐานะที่เป็นเณร
 ก็อาจจะได้ปฏิบัติรับใช้ไกลัชิดท่านมาก ทำทุกอย่างท่า
 ที่ทำได้ พอดีขึ้น ท่านก็เริ่มใช้ในเรื่องเป็นงานเป็นการ
 มากขึ้น ใช้ให้เขียนหนังสือตามคำบอก แล้วท่านก็ตรวจ
 ให้ พอดีเป็นพระก็ทำหน้าที่เสมือนเป็นเลขานุการของ
 ท่าน จนกระทั่งเจ้าพระคุณสมเด็จฯ มีตำแหน่งเป็นเจ้า
 คณะกรุงเทพมหานคร รวมจังหวัดสมุทรปราการด้วย
 เราที่เป็นเลขานุการและเจ้าคณะกรุงเทพฯ ไป

รศ.สุเชาว์ พลอยชุม

พระราชนูญกิริ (สุ)

น สุวิจิ ชีงเป็น
เป็นพระอปัชฌาย์

กานเจ้าพระคุณ
กามคุณของท่าน
รวมอยู่ 13 ปี จน
เป็นพระอุปัชฌาย์
กานเจ้าคุณพระมหา
นันเจ้าพระคุณ
ภาคะชั้นธรรมที่
มุนี กือยกับท่าน

ชีวิตท่านมาตถอด
องเรา เพราะเรา
มาตถอด รับใช้
ฐานะที่เป็นเనร
ทำกุศลยังเท่า

“สิงหนาตี้ทำให้เราเรียนรู้กับท่านจากการทำงาน
ท่านสอนวิธีการทำงาน เงี่ยนหนังสือ ได้ดูบุคคลหมาย
สอนวิธีร่างหนังสือในลักษณะต่างๆ ว่า ถ้าเป็นเรื่องแบบนี้
ควรทำอย่างไร ควรจะเขียนดันอย่างไร ลงท้ายอย่างไร มี
รายละเอียดมากที่เดียว สิงที่ศิษย์แต่ละคนได้รับจาก
พระองค์ท่าน ไม่เหมือนกันนะ บางคนได้รับมาก รับน้อยก็
อยู่ที่การซึมทราบของแต่ละคน กิริยามารยาทของพระองค์

ท่าน ที่เป็นระเบียน หักการพุดการ
กระทำ แม้กระทั่งเวลาเดิน ก็ต้อง
ไม่มีเสียง เวลาลูกศิษย์เดินไปที่พระ
ดำเนนนักของพระองค์ท่าน ถ้าคุณไหน^ก
เดินลงสันเท้าดึงๆ ท่านก็จะปีกที่เท้า
แสดงว่าไม่ถูกต้อง ไม่เรียบร้อย ต้อง^ก
เดินไม่มีเสียง เพราะฉะนั้น การเดิน
ต้องเดินด้วยปลายเท้า สิ่งเหล่านี้แหละ
ที่เราถูกเตือนถูกสอนให้เป็นประจําทุกว
วัน กล้ายเป็นนิสัย กล้ายเป็นความ
เคยชิน การกระทำห้ามไร่ต่างๆ ต้อง^ก
อยู่ในความเป็นระเบียนเช่นกัน การ

ด้วย พอท่านเลื่อนยกสูงขึ้น เราก็ทำงานรับไปประองค์ ท่านมากขึ้น”

เก็บของ การวางแผน การใช้ของ ก็สิ่งที่ทำสนับสนุนโดย การทำให้ดี งานครั้งเราทำผิดพลาดทำน้ำก็ช่วยได้"

ในเรื่องการทำงานของเจ้าพระคุณสมเด็จฯ ก็มีรายละเอียดที่ทำให้อาหารย์สุชานนท์นำมาใช้ต่ออดีตไว้แม้ว่าหลังจากลาสิกขาไปมีครอบครัวแล้วก็ตาม

“เนื่องจากพระองค์มีระเบียบ ละเอมนุสละเอม่อม เพาะ
ฉะนั้นเราถูกได้จากการสังเกตพระองค์ท่าน เวลาเจ้าพระคุณ
สมเด็จฯ จะทำอะไรสักเรื่อง ท่านดังศึกษาอย่างละเอียด
ว่ามีความเป็นมาอย่างไร ครูบาอาจารย์เบห์ทำไว้อย่างไร แล้ว
หลักฐานที่มาที่ไปอย่างไร จึงจะเริ่มพูดเริ่มทำ แม้แต่เรื่อง
ธรรมะ พระองค์ท่านต้องหากำที่ไม่ที่ไปอย่างละเอียด ท่าน
อ่านพระไตรปิฎกอย่างละเอียดทุกวัน จึงได้รู้ว่าเรื่องนี้มี
จากส่วนไหน ตอนไหนของพระไตรปิฎก ไม่ใช่พูดเอ
เอง คิดเอาเอง นี่คือความเป็นผู้ฝรั่งของพระองค์ท่าน”

“**น**อกจากนั้นทรงเป็นผู้รอบคอบ ไม่ท่าอะไรແเบ່ນ
สຸມເສື່ອງຫຼາກ ສິນເລ້ານີ້ຄືວິ່ງທີ່ໄວ້ໄດ້ຮັບຈາກພຣະອງຄໍ່າທ່ານ
ຖຸກຄົນທີ່ໄດ້ອູຍໃກລັດພຣະອງຄໍ່າທ່ານກີ່ຈະໄດ້ຍິນ ໄດ້ພັ້ງ ໄດ້
ເຫັນພຣະອງຄໍ່າທ່ານ ເຊັ່ນນີ້”

ພຣະຮາຍພາຍກວີ (ສຸວິຫຍຼ ປີຍິວິຫໂຈ) ຜູ້ຂ່າຍເຈົ້າວາ
ວັດພຣະຣາມ 9 ກາງຢານາກີເມຍກ ອີຕື່ຜູ້ຂ່າຍເລັກນຸ່າກາ
ສົມເຕີ້ງພຣະສັງໝຽນຮາຊ ກີ່ຄໍາລວງໄວ້ເຊັ່ນກັນວ່າ ພຣະອງຄໍ່າເປັນ

พระมหามงคลที่เพียบพร้อมไปด้วยธรรมะทุกอย่างทุกชนิด ไม่ว่าจะมองไปด้านใดก็มีแต่ความดงาม อ่อนโยน ความเรียบง่าย ความประทับดั่งมัตย์ยัลล์

“ในช่วงระยะเวลาที่อดีตมีภาพได้รับใช้พระองค์ท่าน ในช่วงสั้นๆ อดีตมายุ่งที่วัดบวรนิเวศวิหาร 11 ปี ตั้งแต่เป็นสามเณรที่พระอุดมญาณโนดี (หลวงปู่จันทร์หรือ จนท.ที่ไป) เจ้าอาวาสวัดโพธิสมกรณ์ จ.อุคราณี เป็นคนพามาฝึก ตอนนั้นอายุ 16 ปี มาอยู่วัดบวรฯ เรียนหนังสือหนักจนจบเปรียญธรรม 9 ประโยค แล้วพระองค์ท่านก็ได้รับสถาปนาเป็นสมเด็จพระสังฆราช ก็ได้ทำงานถวายพระองค์ท่านเต็มที่ 24 ชั่วโมง โดยที่อดีตมายุ่งที่ภูภูมิหลังนี้ คือสำนักเลขาธุการสมเด็จพระสังฆราช ข้างบนเป็นที่นอน ข้างล่างเป็นสถานที่ทำงานเล็กๆ ไม่ว่าจะเป็นแขกบ้านแขกเมือง เรายังต้อนรับกันที่นี่ พระองค์ทรงเรียนร่าง ในระหว่างที่ได้เข้าถวายตัวรับใช้สมเด็จพระสังฆราชในปี 2532 นั้น พระองค์ท่านรับสั่งประโภคที่สำคัญมาก ซึ่งอดีตมีภาพเขื่อมั่นว่า เพาะประโภคเนื่องที่ทำให้อาดมภาพมีกำลังใจในการทำงาน”

“พระองค์ท่านรับสั่งว่า คุณมหาสวัชย อันที่จริงคน
นี้กว่าไม่มีงานทำ เพราะไม่ลงมือทำงาน แต่ถ้าเราลงมือ
ทำงานแล้ว งานจะมีมากเกินกว่าที่เราจะทำ อาทิตย์ก็จะ

ใส่ไว้ในสมุดบันทึกดังแต่เดิมนั้น วันที่เข้าถวายตัวรับใช้ เป็นผู้ช่วยเลขาธุการสมเด็จพระสังฆราช ซึ่งมีท่านเจ้า คุณพระธรรมบัณฑิต (อภิพ. อภิพ.โล) เจ้าอาวาสวัด พระราม 9 กาญจนภิเษก เป็นเลขาธุการเจ้าพระคุณ สมเด็จพระสังฆราช ในสมัยนั้น”

“ประโภคที่สำคัญนี้ เป็นเหมือนน้ำทิพย์ที่ซ่อน
ไว้ในของ adamava ในยาที่อ่อนล้า ที่ทำงานหนักแล้วไม่
ผ่อนคลาย เมื่อระลึกถึงคำนี้ขึ้นมา เจ้าพระคุณสมเด็จฯ
มีคุณสมบัติที่เราทั้งหลายอาจจะมองดูว่าไม่ทันสมัย แต่
ท่านทันสมัย ท่านรับสังภยาอังกฤษได้ ภาษาฝรั่งเศสได้
ภาษาเยอรมันได้ ภาษาอัง สันสกฤต บาลี พระองค์ท่าน
รับสังได้ดีเหมือนภาษาอังกฤษ ที่สำคัญเวลาที่พระองค์
ท่านให้ร่างจากหมาด หรือเขียนอะไรก็ตาม เมื่อพระองค์
ท่านครวจดู “ไม่เคยขัดมีความคิดที่เราเขียนลงไปก่อน
หน้านั้น มีแต่โยงมาอึกทึกนั่นให้เห็นว่า มีอีกความคิด
หนึ่งที่น่าสนใจกว่าไหม ? พระองค์ท่านให้เกียรติความ
คิดของทุกคนมาก”

ที่รัฐพิหาร สาธารณรัฐอินเดีย พระคุณพิพิทธา
พระธรรมทุตสายอินเดีย-เนปาล วัดไทยพหุศักดิ์ฯ ได้
เคยถวายงานเจ้าพระคุณสมเด็จฯ เมื่อครั้งที่พระองค์
ท่านเดินทางไปที่สังเวชนีสถานหลาภูรัง เเล้ว่า ทุกครั้ง
ที่ได้พบพระองค์ท่าน สิงที่เห็นได้ชัดคือ ความนอบน้อม
ถ่อมตน

“เจ้าพระคุณสมเด็จฯ จงให้พระที่มีพระรยามากกว่า
ทุกครั้ง และให้พระที่มีพระรยามากกว่านั้นก่อนเสมอ การ
พุดกันมุ่นวนลัว พังแล้วไม่นืองไร้เครื่องแคลงสังเสี้ย หน้าใจ
ง่าย ชัดเจน เราก็ได้เรียนรู้จากวัตรปฏิบัติของท่านนี้
แหล่งโดยไม่ต้องอาศัยด้วยคำพูดใดๆ เลย”

ผู้ใกล้ชิดทุกรุปทุกท่านดังได้นิสัยใหม่เมื่อไก่ล็อต
เจ้าพระคุณสมเด็จฯ เรายังแม้ห่างไกลพระองค์ท่าน แต่
ธรรมะที่ท่านฝึกไว้ให้แก่แผ่นดินสำคัญยิ่ง สามารถนำ
มาใช้ได้ทุกเวลา ดังพระโอวาทธรรมที่ท่านมอบไว้ว่า...

“ เพราะทุกคนในโลกต่างถืออยู่ที่ถืออย่างอาศัย ต้องพึงพาอาศัยกันในทางใดทางหนึ่งทั้งนั้น จึงควรปฏิบัติตามในทางที่จะชี้อ้วว่า รักษาไว้หักดันทั้งผู้อื่น คือตัวอย่างที่แต่ละคนตั้งใจปฏิบัติกรณีจะ คือกิจของคน ควรทำหน้าที่เป็นตนให้ดี และด้วยความมีน้ำใจที่อดทน ไม่คิดเบียดเบียนใคร มีจิตเมตตา มีอิณดูอนุเคราะห์ เมื่อตั้งใจปฏิบัติกรณีจะ กอบรัตด้วยมีน้ำใจดังกล่าว ก็ชี้อ้วว่า รักษาไว้หักดันทั้งผู้อื่น เป็นผู้รักษาไว้หักดันทั้งหมด ”

● ຂະເສົ້ວລ ໂລວາພຣະສ່ອງ ●

